

så er der ikke rigtig sket noget alligevel. Jeg synes, det vil være synd, hvis der ikke ville ske noget eller vi var nødt til at vente i længere tid, inden der kom til at ske noget.

Dette forslag er ikke et populistisk forslag. Jo, det er det, hvis man definerer det som værende et populært forslag, og det håber jeg da forslaget i almindelighed er, for det, det handler om, er, at vi siger, at vel skal de, der har krav på at få visse ydelser, have dem, men det er ikke rimeligt, hvis der bliver svindlet med systemet, og vi må gøre, hvad der er muligt for at komme den svindel til livs.

Så sagde ministeren, at der allerede eksisterer regler for registersamkøring, og det vil jeg godt dvæle ved et øjeblik, for det er noget af det, jeg har arbejdet en del med, både da jeg lavede forslaget og også efterfølgende undersøgte op og ned, fordi der hele tiden kommer modstridende oplysninger om, hvorvidt man kan samkøre registre.

Hvis man f.eks. ser på det svar, som arbejdsministeren giver fru Kirsten Jacobsen på spørgsmål nr. S 137, som altså er fra oktober 1995, fremgår det, at man i Danmark ikke kan lave registersamkøring, men det kan man til gengæld i Finland og i Norge. Ser man så samtidig den 27. december sidste år i Morgenavisen Jyllands-Posten, hvor Sonar har lavet en meningsmåling, står der: »Siden august i år« – det vil så sige 1995 – »har de offentlige myndigheder haft tilladelse til at samkøre edb-registre for at stoppe socialbedrageri. Regeringen planlægger nu at udvide retten til samkøring, således at det bl.a. bliver muligt at effektivisere inddrivelse af borgeres gæld til det offentlige – f.eks. skattegæld og gæld til børneinstitutioner. Hvad er Deres holdning til denne udvidelse af retten til registersamkøring?«

Se, på den ene side er det altså noget, der har fungeret siden august 1995, men ministeren siger i oktober, at det ikke kan lade sig gøre, og at man nu ville gøre noget ved det. I de svar, man får på de spørgsmål, vi stiller, siger man, at det kan ikke lade sig gøre at samkøre registre, og alligevel hører vi i dag, at arbejdsministeren vil fremsætte et forslag om, at man skal kunne samkøre registre.

Så det er unægtelig ikke nemt at vide, hvad der er retstilstanden på dette område, og derfor følte vi, at det var meget nødvendigt, at vi fik fremsat forslaget, sådan at vi var sikre på, at der blev gjort noget. Hvis der allerede i dag kan samkøres registre på den måde, som Frem-

skridtspartiet ønsker, så er der ingen problemer i det, og så kunne vi allerede nu sætte punktum. Men det kan vi ikke, for den registersamkøring, som finder sted, er ikke tilstrækkelig, og den er ikke tilstrækkelig effektiv.

Lad mig indskyde her, at Fremskridtspartiet også er imod, at man samkører registre over hvad som helst, og at forskellige forvaltninger kan sidde og kigge ind i registre i andre forvaltninger og sådan noget. Det vil vi heller ikke være med til, og vi vil heller ikke være med til, at det er alle borgere, der bliver registreret på kryds og tværs, og at alle kan se alt om alle.

Det, vi ønsker med dette forslag, er, at når en borger henvender sig for enten at få dagpenge af den ene eller den anden årsag eller kommer for at få bistandshjælp, skal man på disse meget specifikke punkter kunne taste personnummeret ind på computeren, og så skal dette personnummer selv lige smutte over i relevante registre og se, om der i forvejen sker udbetaling til vedkommende, eller om vedkommende har skattemæssig lønindkomst, og på den måde med det samme opdage, at der er noget galt.

Det er ikke meningen, at den pågældende forvaltning skal kunne sidde og kigge rundt i de andre registre og se, hvad der står om personen. Meningen er, at helt pr. automatik skal der bare komme en linje frem på skærmen, der fortæller, at vedkommende får penge andetsteds fra, eller hvordan man nu vil formulere det, det skal jeg ikke gøre mig klog på. På den måde skal det være, og dermed er registersamkøringen meget, meget hensynsfuld over for de følsomme oplysninger, som altså ikke vil komme frem. Det vil kun være et spørgsmål om kroner og øre, om vedkommende modtager hjælp på anden vis.

Den første kontrol, man laver, er så, når personen henvender sig med henblik på f.eks. at få bistandshjælp, men så kunne vedkommende jo 2 måneder senere begynde at få arbejdsindtægt og glemme at melde sig af på det sociale system, og det vil ikke blive samlet op på denne måde.

Derfor skal det næste være, at computeren pr. automatik – en gang om måneden, eller hvad man nu kan finde ud af, det kan vi forhandle om – lige afpasser personnumrene rundt i de forskellige registre og ser, om der er et personnummer, som går igen to gange, for så er det, fordi der er problemer, og så må man ind og kigge på det.

Fru Lissa Mathiasen sagde, at man ikke ville være med til at lave en generel ændring af registerloven, men at man ville gå ind i hver enkelt